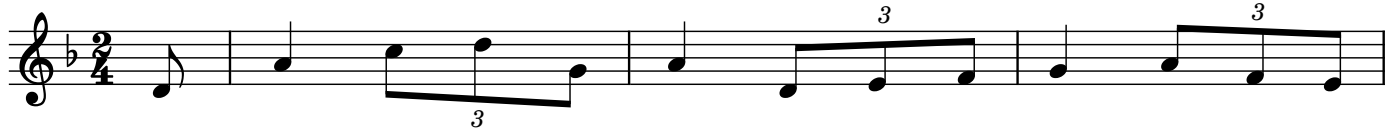

KHẮC KHOẢI TRONG CON

*“Chỉ trong Thiên Chúa mà thôi,
này hồn tôi hãy nghỉ ngơi yên hàn”. (Tv 61,6)*

Đình Lộc

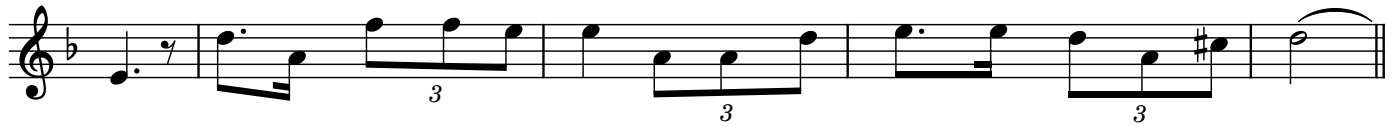
1. Chỉ trong Thiên Chúa mà thôi, này hồn tôi hãy nghỉ ngơi yên
2. Là thân bụi đất mà thôi, Ngài đã thương mến nắn con nên
3. Đời con như chiếc thuyền trôi, thuyền theo con sóng biết đâu bến

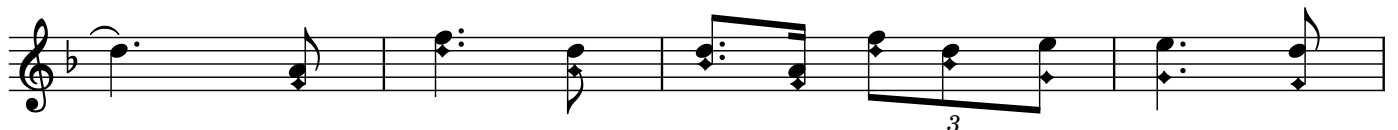
1. hàn. Chỉ trong tay Đấng Tạo Thành con mới tìm được bến bờ bình
2. người. Cỏ hoa vườn sắc sớm ngày chiều héo tàn lại hóa thành bụi
3. bờ. Ngài ơi, xin hãy dẫn đường, con gió nhẹ dịu con về cùng

1. an. Ngày mai con biết về đâu, con biết về đâu ôi hỡi Chúa nhân
2. tro. Cây trồng nơi Chúa mà thôi, nơi Chúa mà thôi, con sẽ thấy an
3. Chúa. Ngày mai, con phó đời con, con phó lòng con nơi Chúa rất nhân

1. từ. Con rồi đến lúc ra đi, trở về cùng Chúa, Đấng con hằng cậy trông.
2. bình. Nơi trần thế lắm lo toan, tựa vào lòng Chúa, Đấng che chở đời con.
3. từ. Xin Ngài nắm lấy tay con, vì Ngài là Đấng đã tác thành đời con.

ĐK: Lạy Chúa, con như người lữ hành phương xa, muốn

tìm một chỗ để dừng chân, nhưng hồn con mãi khắc

khoải, cho tới ngày được nghỉ yên nơi Ngài.

Đình Lộc

Imprimatur: 04/05/2023 - TGP. Sài Gòn - TPHCM - Đức Tổng Giám Mục Giuse Nguyễn Năng